

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Ex Mimnermi Elegiis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

EX MIMNERMI *)

ELEGIIIS **).

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ
Zeus

Γῆρας, ὃ καὶ θανάτῃς ῥίγιον ἀργαλές.

Av-

*) De Mimnermo, Colophone, Ioniae oppido, orto, parum constat. Tempore Solonis vixit, clarus poeta elegiacus, et inuentor pentametri esse dicitur.

**) Sequuti eramus in superiore editione Stephani exemplar, *Theocriti aliorumque poetarum Idyllia* (MDLXXIX in 12. s. notis) inscriptum p. 45. et contuleramus *Wintertoni Poetas minores Graecos* pag. 505. apud quem tamen et *Brunck.* in *Gnomicis poet. gr.* p. 68. sqq. e cuius recensione textus verba constituimus, alius plane ordo est versuum. Duo priores reperiuntur apud Winterton. vbi Stephanus quinque antea posuerat; ab initio autem stellulae sunt adpictae, quasi in suo exemplo aliquid defuisset. Eadem diuersitas ordinis versuum et fragmentorum est apud *Vrsinum* in carmin. IX. illustr. femin. pag. 227. nec non in poetis gr. heroici carminis ab Stephano editis, tom. II. pag. 484. adde *Stobaeum* cap. 115. pag. 592.

v. 1. Τιθωνῷ. Mythus de Tithono ab Aurora rapto, ad Cyprias fabulas referendus videtur *Groddeckio* p. 42. diss. de Hymnis Homer. Tithonum, filium Laomedontis, Aurora ob formam faciei pulcerrimam adamauit, et propter senectutis vitaeque longinquitatem, quum mori non potuisset, in cicadam mutauit. vide *Hygini* fab. 270. ibique *Munk.* : *Homer. Odyss.* 4, 1. ibique *Schol.* eiusdemque *H.* in *Vener.* I. v. 219. sqq. *Tyrtaeum* III. v. 6. ibique *Klotz* pag. 71. Duo priores versus sunt in *Br.* edit. fragm. IV.

ἄφθιτ. de hoc vocabulo vide disputat. *Dorvillii* in *vann.* crit. pag. 33. Est enim epitheton ordinarium rebus diuinis datum. —

- 'Αυτίκ' ἐμοὶ κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρῶς,
 Πτοιῖμα δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
 5 Τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἐπεὶ πλεόν ὦφελεν
 εἶναι,
 'Αλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται, ὥσπερ ὄναρ,
 "Ηβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέματα,
 Ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον· ὃ, τ' ἄγνωστον τι
 θεῖ ἄνδρα,
 10 Βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.
 Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμένψεται ὥρη,
 Οὔτε πατὴρ παισὶ τίμιος, οὔτε φίλοις.

II.

v. 3. Hos duo versus, a quibus in Br. edit. incipit fragmentum V. Brunck suppleuit e Theognide, apud quem tria prima illius fragmenti disticha leguntur in aliis edition. ad v. 1011.

v. 6. Auget brevitatem vitae Mimnermus similitudine tam frequenti quam eleganti a somno ducta, qua res omnes mobiles et fluxae comparantur. vid. *Rittershus.* ad Oppian. pag. 165. copiose de illa disputantem, et *Schwebel* ad Bion. I. 59.

7. ἄμορφον. conf. *Anacr.* od. XI. *Hor.* I. od. 9. 16. et *Weisse*, vir elegantissimus, in *Scherzhaften Liedern* pag. 173. ed. tert.

v. 9. τιθεῖ, facit, reddit. Τιθέναι cum aliis adiectivis coniunctum frequenter poni pro ποιῆν, docet *Kyrie* in *Obst.* in N. T. pag. 215. tom. II. Sic *carm. seq.* v. 6. infra *Call. H.* in *Cerer.* v. 24. 55. *Pindar.* *Olymp.* I. v. 103. adde indicem.

v. 10. conf. *Dupprt* *Gnomolog.* *Homer.* pag. 188.

v. 11. 12. Apud Brunck. *Fragm.* III. τὸ scilicet, nempe. — ὥρη. vid. ad *Tyrtaeum* I. v. 28. *Thom. Mag.* pag. 932. ac indic. nostr. Ceterum fragilitatem et vanitatem vitae humanae, variis exemplis e rerum natura sumtis et illustratis, elegantissime descripsit *Theocritus* *Idyll*

II.

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσέης Αφρο- 1
δίτης;

Τεθνάειν, ὅτ' ἐμοὶ μηκέτι ταῦτα μέλοι.
Κρυπταδὴ Φιλότης, καὶ μέλιχα δῶρα καὶ
ἑννή.

Ἄνθεα τῆς ἥβης γίγνεται ἀρπαλέα
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν. ἐπὶν δ' ὀδύνερον ἐπέλ- 5
θη

Γῆρας, ὅ, τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα
τιθεῖ,

Ἄει μὲν Φρένας ἀμφὶ κακῇ τείρσει μέριμνα,

Οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρετα ἡελίς·

Ἄλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμασος δὲ γυναιξίν.

Οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός. 10

III *).

Ἡμεῖς δ', οἷά τε Φύλλα Φύει πολυάνθεμος ὦρη 1

D 2

Ἡρος,

XXIII. praecipue vers. 30. seqq. Notum est illud *Ovidii* II. Art. 218. „Forma bonum fragile est, quantum-
que adcredit ad annos, Fit minor et spatio carpitur ipsa
suo.“ adde *Ovid.* III. Trist. 7. 33. *Titium* et *Barth* ad
Nemesian. ecl. III. 24. de *la Cerda* ad *Virgil.* Ecl. II. 18.

v. 1. Exstat quoque fragmentum hoc in *Stobaei* Sen-
tentiis, serm. LXI. pag. 387. In *Brunck.* ed. est frag-
mentum primum.

*) conf. *Stobaei* Sententias Serm. XCVI. p. 528. Apud
Br. hoc fragm. occupat locum secundum, isque in vers.
2. dedit ἀψ pro vulgato αἰψ.

Ἥρος, ὅτ' ἀψ' αὐγὴ ἀυξεται ἡελίου·
 Τοῖς ἱκελοι, πήχυον ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιν ἥβης
 Τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν,
 5 "Οὐτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεσήκασι μέλαινα,
 Ἡ μὲν, ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλές·
 Ἡ δ' ἐτέρη, θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται
 ἥβης
 Καρπὸς, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τῆστο τέλος παραμείψεται ὥρης,
 10 Αὐτίκα δὴ τεθνᾶναι βέλτιον ἢ βίος.
 Ποῖα γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε τ'
 οἶκος
 Τρυχᾶται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει,
 Ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδέυεται, ὧν τε μάλισα
 Ἱμεῖρον κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἴδην.
 15 Ἄλλος νῆσον ἔχει θυμόφθορον. οὐδέ τις ἐστὶν
 Ἀνθρώπων, ὃ Ζεὺς μὴ κακὰ ποῖα δίδοι.

III.

v. 5. κῆρες, *Parcae*; confer Tyrtaeum II. 5.

v. 7. γίγνεται Vrsin. et Stobaeus, vide ad Tyrt. I. 12.

v. 10. Hemsterh. ad Aristoph. Plutum v. 1151. monet, γὸ ante τεθνᾶναι h. l. omitti, quod infinitiuis plerumque iungi debeat, et laudat L. Bos. Animaduers. c. XVIII.

v. 12. τρυχᾶται. Suidas in Lexico tom. III. p. 513. τρύχων, ἐλαττῆσι, terunt, atterunt, extenuant, minuant: tum τρυχωδῆς, πιεσδῆς, attritus, vexatus, denique τρυχῶ, et τρύχω, τρύχας scribi dicit. v. ad Moschum III. v. 35. οἶκος est res domestica, facultates. πενίης ἔργα est periphrasis vulgaris Graecorum, et idem ac paupertas. v. supra, ad Solon. 41. Klotz ad Tyrtaeum pag. 43.

IIII. *)

Ἡέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἡμάτα πάντα, 1
 Οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίνεται εἰδεμία
 Ἴπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
 Ὠκέανον προλιπῶσ' ἔρανὸν εἰσαναβῆ.
 Τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος ἐννῆ 5
 Κοίλῃ, Ἡφαίστος χερσὶν ἐληλαμένη
 Χρυσῷ τιμήεντος, ὑπόπτερον, ἄκρον ἐφ' ὕδαρ
 Ἐνδονθ' ἀρπαλέως, χώρῃ ἀφ' Ἑσπερίδων
 Γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα οἱ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 Ἰσᾶσ' ὄφρ' ἠὼς ἡριγενύεια μόλῃ. 10
 Ἐνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

*) Deest haec particula in *Wintertonii*, *Hertelii* et *Brunckii* exemplis. *Vrfinus* pag. 348. laudat *Athenaeum* XI. Μίμνερος δ' ἐν Ναννοῖ, ἐν ἐννῇ χρυσῇ, κατεσκευασμένη πρὸς τὴν χρεῖαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου, τὸν ἥλιον κατένδοντα περαιῶσθαι πρὸς τὰς ἀνατολὰς αἰνισσόμενος τῷ ποτηρίῳ.
 v. 5. conf. *Virgil.* *Georg.* I. 447. *Aen.* III. 585. VIII. 460.

v. 9. conf. *Hom. Odys.* α' 231. sq. ibique *Clark*, et eundem ad *Odys.* ο', 403. sequentem Hymnum v. 16. *Virgil.* *Aen.* III, 408. *Oceani finem iuxta Solemque cadentem Ultimus Aethiopum locus est*; adde *Vulcan.* ad *Callimach.* H. in *Cerer.* v. 10.

v. 10. ἰσᾶσ' *Vrfin.* ἡριγ. vid. *Hom. Od.* ψ. 347. ibique *Clark.* *Od.* β, 1. ibique *Schol. Odys.* μ', 3. ibique *Schol.*

v. 11. *Hyperionis filius Sol habebatur.*

HOMERI HYMNVS.

ΕΙΣ ἩΛΙΟΝ *)

I N S O L E M.

- 1 Ἥλιον ὕμνεῖν αὐτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο μῆσα
 Καλλιόπη Φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
 Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ ἔρανθ' ἀστερόεντος.
 Γῆμε γὰρ Εὐροφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
 5 Αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
 Ἥω τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
 Ἥελιόν τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 "Os

*) Adiecinus *Homeri* aut quisquis fuerit auctor, hymnum in Solem, quod comparatio cum superiori tum ad interpretationem tum ad acuendum ingenium efficax est. Secundum exemplar *Ernesti* hunc hymnum formulis describendum curauimus. conf. cl. *Groddeck*. disp. de Hymnor. homericor. reliquiis. Goetting. 1786. 8. pag. 58. sq.

v. 2. βοῶπις. de vera huius vocabuli interpretatione vide Clark et *Ernesti* ad *Hom.* Il. α', 551. et est, *magnis oculis formosa*. Oculis autem magnis praedita habebatur formosa: qua de opinione pluribus egimus prioribus comm. philol. de Oculo.

v. 3. Quisquis auctor huius hymni fuerit, hic certe versus, qui omni caesura caret, auribus delicatuli *Homeri* aut boni poetae minus dignus videtur.

v. 4. γῆμε, vid. indicem.

v. 6. conf. H. in Lunam vers. 18.

v. 7. ἀκαμ. indefessum, aut, ut *Virg.* Aen. V. 680. reddidit, indomitum. cf. *Hom.* Od. υ', 123. *Pindar.* Olymp. I. 140.

ἐπιεικ. ἀθαν. Saepius vsi sunt poetae hac comparatione: vid. *Hom.* Iliad. δ, 394.